

Repertoriumnummer 21/
Griffinummer 21/
Rolnummer 17/1534/A
Datum van uitspraak 4 mei 2017
Familiedossier nummer: 230101-17-00775

Uitgifte

Afgeleverd aan	Afgeleverd aan
Referentie bestelling CD nummer RD nummer bedrag: EUR datum:	Referentie bestelling CD nummer RD nummer bedrag: EUR datum:

Rechtsmiddelen

VERZET aangetekend op: AR-nr.: HOGER BEROEP/CASSATIE aangetekend op: Rolnummer hof:

Niet aan te bieden aan de ontvanger

**rechtbank van eerste aanleg Antwerpen,
afdeling Antwerpen**

sectie familie- en jeugdrechtbank

vonnis

Aangeboden op te ANTWERPEN
Niet te registreren De e.a. inspecteur

Kamer AF10

Inzake:

de procureur des Konings te Antwerpen, afdeling Antwerpen,

ten verzoeke van de Centrale Autoriteit, zijnde de Belgische Staat, Federale Overheidsdienst Justitie, directoraat-generaal Burgerlijke Wetgeving en Erediensten, Internationale Rechtshulp, Waterloolaan 115, 1000 Brussel, bevoegd om krachtens artikel 28 van het Verdrag van 's Gravenhage d.d. 25.10.1980 namens de hiernavolgende verzoeker op te treden: **G.E.**, geboren te [plaats] (Nederland) op[datum], zonder gekend beroep, van Nederlandse nationaliteit, wonende te [adres, NEDERLAND]

eisende partij

- verschijnend in persoon, bijgestaan door Meester te [adres],
- het Openbaar Ministerie werd ter zitting vertegenwoordigd door mevrouw [naam] ,
juriste,

TEGEN:

W.I.C., geboren te [plaats] (Nederland) op [datum], zonder gekend beroep, van Nederlandse nationaliteit, wonende te [adres, BELGIË],

verwerende partij,

-verschijnend in persoon

* * * * *

1. Rechtspleging

De zaak werd aanhangig gemaakt bij deze rechtbank door een verzoekschrift, neergelegd ter griffie op 21 maart 2017, door het Openbaar Ministerie ten verzoeke van de Centrale Autoriteit, bevoegd om krachtens artikel 28 van het Verdrag van 's Gravenhage van 25 oktober 1980 inzake de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoeringen van kinderen (verder 'Verdrag') op te treden namens de heer G.E.

De rechtbank heeft kennis genomen van het dossier van de rechtspleging.

Partijen werden het laatst gehoord in raadkamer tijdens de zitting van 13 april 2017.

Het Openbaar Ministerie werd vertegenwoordigd door Mevr. [naam], juriste, die mondeling advies heeft uitgebracht.

De voorschriften van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken werden in acht genomen.

2. Situering en vorderingen

De heer G. en mevrouw W. hebben een feitelijke relatie gehad en hebben samen één kind, met name Y.G., geboren te [plaats] (Nederland) op 13 november 2010.

Het kind werd door de heer G. erkend en uit het uittreksel van het gezagsregister blijkt dat beide ouders gezamenlijk het ouderlijk gezag uitoefenen, conform artikel 251, 2e lid van het Nederlands Burgerlijk Wetboek. Het kind heeft sinds haar geboorte haar gewoonlijke verblijfplaats in Nederland gehad, waarbij de ouders onderling een omgangsregeling hadden afgesproken.

Op 1 september 2016 is mevrouw W. met het kind naar België verhuisd. Zij zou hiertoe geen geldige toestemming van de vader bekomen hebben.

Vader heeft bijgevolg een verzoek ingediend tot onmiddellijke terugkeer van zijn minderjarige dochter op grond van het Verdrag van 's Gravenhage van 25 oktober 1980 inzake de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoeringen van kinderen.

3. Beoordeling

3.1 *Bevoegdheid – toepasselijk recht - ontvankelijkheid*

De rechtbank is – onbetwist – bevoegd. (artikelen 572bis 2°, 1322bis en 633sexies van het Gerechtelijk Wetboek)

België is gebonden met Nederland voor de toepassing van het Verdrag van 's Gravenhage van 25 oktober 1980 inzake de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoeringen van kinderen, zoals het is aangevuld door Verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke in handelszaken (de betekening en de kennisgeving van stukken), en tot intrekking van de Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad. Verder wordt verwezen naar de procedure voorzien in de artikelen 1322bis tot en met 1322quaterdecies van het Gerechtelijk Wetboek.

De rechtbank ziet geen gronden voor niet-ontvankelijkheid die ambtshalve zouden dienen opgeworpen te worden.

3.2 *Ten gronde*

De rechtbank merkt vooreerst op dat het kind in deze zaak, gezien haar jonge leeftijd, niet gehoord zal worden. De voorliggende stukken in het dossier bieden overigens voldoende informatie.

Het staat vast dat beide ouders gezamenlijk het ouderlijk gezag over het kind uitoefenden op het ogenblik van de overbrenging van het kind naar België.

De beslissing of een minderjarig kind al dan niet naar het buitenland verhuist betreft een aspect van de uitoefening van het ouderlijk gezag, en diende in dit geval door moeder en vader gezamenlijk genomen te worden.

Artikel 3 van het Verdrag van 's Gravenhage bepaalt dat het overbrengen of het niet doen terugkeren van een kind als ongeoorloofd wordt beschouwd wanneer :

- a) dit geschiedt in strijd met een gezagsrecht, dat is toegekend aan een persoon, een instelling of enig ander lichaam, alleen of gezamenlijk, ingevolge het recht van de Staat waarin het kind onmiddellijk voor zijn overbrenging of vasthouding zijn gewone verblijfplaats had en
- b) dit recht alleen of gezamenlijk daadwerkelijk werd uitgeoefend op het tijdstip van het overbrengen of het niet doen terugkeren, dan wel zou zijn uitgeoefend, indien een zodanige gebeurtenis niet had plaatsgevonden.

In casu is moeder met het kind op eenzijdig handelen en kennelijk zonder geldige toestemming van vader verhuisd naar België. Vader betwist formeel dat het attest dat door moeder wordt voorgebracht van hem afkomstig is. Hij heeft hierover ook klacht neergelegd bij de politie op 6 december 2016. Deze klacht werd door het Openbaar Ministerie zonder gevolg gerangschikt nadat evenwel aan mevrouw W. de gunst van een praetoriaanse probatie, door middel van een waarschuwing, verleend werd.

Gelet op het ontbreken van een geldige toestemming van vader is Y. door moeder bijgevolg ongeoorloofd naar België overgebracht in strijd met vaders gezagsrecht overeenkomstig Nederlands recht en in strijd met artikel 3 van het Verdrag van 's Gravenhage.

Conform artikel 12, eerste lid van het Verdrag van 's Gravenhage is er geen appreciatie ten gronde mogelijk over het verblijf van het kind, maar dient een principiële bevel van terugkeer van het kind bevolen te worden wanneer de procedure binnen het jaar van de verplaatsing werd ingesteld.

Aan deze voorwaarde is voldaan: het kind verblijft sedert 1 september 2016 in België en het verzoek tot onmiddellijke terugkeer werd door het Openbaar Ministerie neergelegd ter griffie op 21 maart 2017.

De rechtbank stelt vast dat er ook geen gronden tot weigering zoals voorzien in artikel 13 van het Verdrag van 's Gravenhage voorhanden zijn.

Moeder verscheen ter zitting en verzette zich niet tegen de vordering van vader tot terugkeer van het kind naar Nederland.

4. Beslissing

De rechtbank beslist op tegenspraak;

Alle andere en strijdige conclusies verwerpend;
Verklaart de vordering ontvankelijk en gegrond.

Beveelt bij toepassing van artikel 11 en 12 van het Verdrag van 's Gravenhage van 25 oktober 1980 betreffende de burgerlijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen en van

artikel 11 van de Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissing in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, de onmiddellijke terugkeer van Y.G. (geboren te [plaats] (Nederland) op 13 november 2010) naar Nederland.

Deze maatregel is uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande verzet of hoger beroep.

Kosten ten laste van de partij die ze veroorzaakt heeft.

Dit vonnis werd uitgesproken op vier mei tweeduizend zeventien in openbare zitting van de Kamer AF10, die samengesteld was uit:

, Voorzitter

, griffier

, griffier

, Voorzitter